

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości o zgłaszaniu aktów prawnych do wymiaru należności bezpośrednich na obszarze b. zaboru austriackiego.

Na podstawie art. VII ces. pat. z 9 lutego 1850, Dz. U. P. № 50 zarządzamy:

Art. 1. Przewidziane w § 43 ustawy należyciowej z 9 lutego 1850 r. Dz. U. P. № 50 zgłoszenie aktów prawnych do wymiaru należności bezpośrednich skierowane być ma wprost do właściwego urzędu skarbowego (Urzędu Wymiaru Należyci, Urzędu Podatkowego).

Art. 2. Niezastosowanie się do art. 1 pociąga za sobą skutki, przewidziane w § 79 względnie w § 80 ustawy należyciowej, choćby obowiązany do zgłoszenia przedłożył sądowi właściwemu do zezwolenia na wpis hipoteczny lub na złożenie dokumentu, odpis przeznaczony do wymiaru należyci.

Art. 3. Sądy mają i nadal przestrzegać uwagi 4 do poz. tar. 45 ustawy z 13 grudnia 1862, Dz. U. P. № 89, a to również przy podaniach o zezwolenie na złożenie dokumentu (§ 1 ces. rozp. z 21 maja 1916 Dz. U. P. № 151).

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30-tym po ogłoszeniu go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzeń austr. Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1850 Dz. U. P. № 214, z 11 listopada 1882 Dz. U. P. № 159 i z dnia 23 maja 1916 Dz. U. P. № 152, o ile są sprzeczne z postanowieniami art. 1.

Warszawa, dn. 19 marca 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński
